

Pünkösöd után XIX. vasárnap. Kismisére.

Az Úr Jézus örök értékű példabeszédeiből olvastat fel ismét az Egyház a mai vasárnapon. Nem nehéz megérteni mondanivalóját, ha ismét és egyenként végiggondoljuk a szereplő személyeket. Egy király, ki menyegzőt készít fiának. A meghívást végző szolgák, a meghívottak, akik visszautasítják a meghívást. A király megharagszik és elküldi szolgáit, hívják meg az útszélén levőket, a járókelőket, a betegeket és nyomorékokat, míg meg nem telik a menyegzős ház. A meghívottak közt van egy, akinek nincs menyegzős ruhája. A farizeusok és írástudók mennyire megértették, hogy a példabeszédeiben róluk van szó. Elvonulnak és tanácsot tartanak. Elsősorban a választott nép hivatalos a király – az Úristen által szerzett menyegzőre – melyet fiának – Jézus Krisztusnak rendezett. Elküldi prófétáit, de visszautasítják, makacsul ellenállnak. Azután a megvetettek, a kismiszettek kerülnek meghívásra.

Mi is a hivatalosak között vagyunk. A szent keresztség a belépőjegy. Vissza ne utasítsuk. Prófétagyilkosság a templom és az oltár között. 1926 máj. 29. Jakabszállás.

Mily vigasztaló tudat, hogy míg a meghívottak elutasítják a meghívást, az egyházon kívül állók érdeklődéssel fordulnak az Egyház felé. Német államok protestánsainak belépése a katolikus Egyházba. Élünk úgy, hogy amikor a nagy Király seregszemlét fog tartani a vendégkoszorú fölött, ránk ismerjen a menyegzős ruháról; mi ne csak a meghívottak de a választottak közé tartozzunk. Ámen.

Kőröstarján, 1965. október 17.